

A SZAVAI EREJE III.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2010. augusztus 29.

A hatalomról fogunk a mai napon beszélni, mert nagyon sok *evangelizációs* alkalmunk van, és rengeteg gyógyulást láthatunk. Egy kicsit a gyarapodásra is kitérünk ma. Most kezdjük az Igét a...

Zsoltárok 4/8 Békességben fekszem le és legott elalszom, mert Te Uram, egyedül adsz nékem bátorságos lakozást.

Egy másik fordítás szerint, - *amikor lefekszem, tökéletesen alszom*. Mert Te egyedül Uram, tudsz megtartani engem tökéletes biztonságban. Meg tudja-e tenni ezt az Úr velünk?

A hírekből is kihallatszik, és a szakértők is mondják, hogy a földgolyónak a sorsa, egyre nehezebb. Az *utolsó* napokban egyre *több veszély* leselkedik a földgolyóra és az emberre, és ezt látjuk a hírekből is.

Valójában létezik-e *biztonságos hely* itt a földön, ahol biztonságban érezhetjük magunkat? Nem létezik sehol a földön ilyen. Képes-e azonban *Isten megőrizni* minket biztonságban? És jól elvégzi-e azt Isten, hogy biztonságban tart minket?

Ez az Ő akaratában van, és Ő ezt megcselekszi. De nekünk nagyon nagy a felelősségünk ebben a részben. Megnézzük mi a *mi részünk* ebben, hogy ez megtörténjen, és mi az, amit az *Úrnak* kell megcselekednie.

Az *Ige* oldalát megnézzük, megnézzük az *ember* oldalát, és megnézzük az *Istentől* való részt, hogy mi szükséges hozzá, hogy ez beteljesedjen az életünkben. Meg kell találni a mi felelősségünket, a mi részünket ebben, hogy valóban *biztonságosan* élhessünk itt a földön.

Ez a fejezet volt a biblia-iskolánkban az, amelyet kötelezővé tettek számunkra, mint mindennapi imádságot. Ez a 91-es Zsoltár.

Zsoltár 91/1-2 Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: én oltalmam, váram, Istenem, Őbenne bízom!

Egy másik fordítás szerint: *az, aki az Úrhoz megy, hogy biztonságot találjon, az a Mindenhatónak az oltalma alatt van*. És azt mondja az Úrnak, - hogy mit tesz az Úr: Én oltalmam, megoltalmazóm, *védellemezőm*, Te vagy az Istenem, és Tebenned bízom én!

Ki kell-e ezt mondanunk? Vagyis ez a mi felelősségünk-e? Azt mondom az Úrnak, - így kezdi a 2-es vers. Azokat, akiket nem tanítottak meg a *szavaik fontosságára*, azok, amikor ezt olvassák, elsiklik a figyelmük felette.

Hogyan *születtünk újjá*? Hiszünk a *szívünkben* és meg kell azt *vallanunk*, vagyis a szánkval szólnunk kell. A világon mindenfelé vannak hozzám hasonlóak, én is így voltam, ők is hisznek Istenben, én is hittem Istenben, hisznek Jézusban, hiszik, hogy Jézus valóságos,

hiszik, hogy Jézus a kereszten meghalt a mi bűneinkért, hiszik, hogy Ő feltámadt a halálból, és hiszik, hogy Ő újra eljön, és mégis *elveszettek*.

És ez azért van, mert a szájukkal nem tették meg, *nem fogadták el* a szájuk megvallásával Őt, életük Urának és Megváltójának.

Hagin testvérünk könyveit szoktuk javasolni minden érdeklődőnek, ő tizenhat éves korában súlyos betegség következtében háromszor is meghalt. Baptista gyülekezetbe járt hetente négy alkalommal. A Biblia írja, hogy az ördögök is hisznek Istenben, mégis remegnek, mert nincsenek üdvösségre térve. Nagyon szeretek egy igeverset: - akiknek sok bocsáttatott meg, azok igen szeretik az Urat! (Luk. 7,47)

Egy prédikátort hallgattam tegnap este, nagyon híres prédikátor, egy félmilliárdos gyülekezeti épületet épített. Arról beszélt, hogy a *keresztény ítélő bírák* és a *pokol kapuja* hogyan viszonyulnak egymáshoz. Egy nagyon akadémikus eszmefuttatás volt, és ráébredtem arra, hogy az ő szolgálata az, hogy az embereket *szabaddá* tegye a *kárhoztatás* alól. Prédikátorként is megállta a helyét, de a héber nyelvtudását is csillogtatta. A pokol kapujáról szólt néhány mondatban.

Mi pedig *evangelizálunk* és két-három ateistát is általában az Úrhoz tudunk vezetni, alkalomról alkalomra. De a fő vonalunk a keresztények felé való szolgálat, akik hisznek ugyan Jézusban, de *nem fogadták el* soha Jézust életük Urának és Megváltójának. És mivel tudatlanok e-felől, ezért *nincsenek újjászületve*.

Nagyszalontán történt és sokszor utaltam már erre a történetre, hogy volt ott egy összejöveteleink, és egy idő után visszamentünk oda, egy fiatalember, aki a mai napon is jár gyülekezetbe, elmondta, hogy egy *álmot* látott az édesapjával. Édesapja, az előző összejöveteleken újjászületett.

Teljesen új volt a környéken ez az üzenet, hogy *újjá kell születni*, van ennek már talán közel tizenkilenc éve is, ebben az álomlátomásban az édesapjával beszélgetett, aki közben hazaköltözött az Úrhoz. Az édesapját a mennyben látta, és azt mondta neki, hogy itt nem ismerek szinte senkit. Csak néhányakat ismerek, ez a néhány kb. 8 fő, vagy az alatt. Annyian üdvözültek, mint Noé özönvize során is, 8 lelket mentett meg az Úr. Egy nagyon vallásos rész Romániában, Nagyvárad, Nagyszalonta. Nagyon komolyan kell vennünk ezt.

Haginnal is megtörtént, hogy mikor meghalt, a *pokol kapuja felé* zuhant lefelé és közben kiabálta, hogy a gyülekezetbe tartozom. De *nem* az Úr Jézus Krisztus gyülekezetéhez tartozott. Ha ez a *kegyelem korszaka* lezárul, amely a *pogányok* számára [Isten országába] való bemenetelt szolgálja, többé nem kerül említésre a gyülekezet.

Ahogy mondtam nektek mi visszajövünk az Úrral, de a *hatalmi* helyekre jövünk *vissza*, mint pl. a polgármesteri hivatalokba és így tovább, és Izraelbe. Mert *uralkodni* jövünk vissza Jézussal. Egy *más rendszerben* lesz az uralkodás, nem a gyülekezeti rendben.

Amikor tizenkilenc évvel ezelőtt elkezdtünk evangelizálni, akkor először egy *alapítványi* formában történt a szolgálatunk, később alakultunk ki *gyülekezetté*. És amikor már ötszáz fölé növekedtek fel a gyülekezetek, akkor láttuk, hogy nem egy gyülekezet vagyunk, hanem *felekezetté* nőttük ki magunkat, és akkor lettünk egyházzá.

Az Egyesült Államokban és Ausztráliában más a törvényrendszer, jogrendszer, tehát nem azért hoztuk létre az egyház struktúráját, hogy a kormánypénzekhez jobban hozzáférjünk, amit az egyházak számára osztanak szét. Szerettünk volna *hivatalos* keretek között működni, mint egy egyházi felekezet. Nagyon sok minden tartozott ide, és ezeket az utakat hivatalosan végigjártuk.

Ez az *evangelizációs* munka *hihetetlenül fontos*, és amit *kimondunk* a szánkkal ugyanígy nagyon fontos. Nagyon fontos az evangelizációs munkát ezekben a napokban végezni és mégis döbbenet áll előtte, hogy mennyi keresztény áll ellene ennek a munkának, küzdenek, *harcolnak ellene*. Mintha valami *betolakodók* lennénk valami másik bolygóról, mintha valami furcsa lények lennénk, úgy tekintenek ránk.

Azt is megemlítem, hogy ebben a munkában a közbenjáró imádságok, amivel ti ezt támogatjátok, milyen fontos szerepet töltenek be. Amikor Dávid király visszaszerezte a feleségeit és családjait, akiket az ellenség foglyul ejtett, mikor visszajött, akkor a prédát úgy osztotta fel, hogy a *jutalom* közös volt, mindenki számára *egyforma* volt.

Hogy mondjak nektek erre egy példát, Oral Roberts életéből, amikor Kenneth Copeland olyan fiatal volt, hogy a pilótája és sofőrje volt. Huszonhárom ezres sátora volt Oral Robertsnek és minden este zsúfolásig telve volt. Tízezer emberért imádkozott egy-egy ilyen összejövetelen egyenként.

Kenneth Copeland sofőrként a kabátját tartotta és várt rá. Az Úr szólt hozzá, hogy te most a *helyeden* vagy, arra hívtalak el, hogy itt legyél. Mert ugyan kimehetnél és te is üdvösségre vezethetnél kétezeret és elfogadnám azokat a megtért lelkeket, de azért nem kapnál semmi jutalmat, mert arra nem kaptál *elhívást*, hogy azt megtegyed.

Tehát *kifizetendő* dolog Isten *akarátát cselekedni*. Láttam sokakat, akik egyszerűen elszaladtak, *elhagyták* a helyüket, és így olyan dolgokat végeznek, amelyért semmi jutalmuk nem lesz, és óriási *veszteségeket* szenvednek az örökkévalóság szempontjából.

Egy evangélistával töltöttem el tizenegy évet, evangélista alkalmak voltak ezek, úgy is voltak hirdetve. Szeretnék valamit itt elmagyarázni, hisz oly sok az evangélista szolgáló itt közöttünk.

Az, az összejövetel egy evangélista alkalom. Javaslom ezért az evangélistának, mint pl. ahogy Benny Hinn is tartja az alkalmát, *visz magával* olyanokat, akikre rábízta, hogy megtornáztatják az embereket, de attól ez még az ő alkalma marad. Szabadkezet kapnak, hogy-hogy teszik ezt a tornát a háttérben, de attól ez még az ő alkalma marad.

És nem kell ilyenkor különösebben beleavatkozni, hogy ők hogy s mint bánnak a gyógyulni vágyókkal, ez az ő dolguk. És ha így *csapatban* megtanultok dolgozni, *áldottak* lesztek, ha másképpen teszed, akkor viszálykodást szítasz. Erről majd még valószínűleg tanítok egy keveset.

A közbenjáró imásoknak a *jutalmuk* pedig ugyanaz, mint akik kint a mezőn aratnak, mert ugyanazt a munkát végezzük. Tehát az imások mind jutalomban részesülnek, de azt is látni kell, hogy valakinek csak *ki kell menni*, és elvégezni a munkát. Dávid hadseregében is, aki elől volt, meg kellett, hogy harcolja a harcot.

Tehát *hinni* kell személyesen a szívedben, hogy mit hiszel, azt pedig *megvallani*. Megtanultuk az *újjászületésünkkel* kapcsolatban, hogy ez így van. A keresztyények ezután egy kicsit eltévelyednek, leszállnak arról a buszról, vagy vonatról, ahol kezdték. Mert ugyanez a helyzet a *gyógyulással* kapcsolatban is, azt mondja az Ige, hogy ahogy fogadtátok, ahogy vettétek Őt, úgy járjatok Őbenne.

A *gyógyulásunk*, a megőrzésünk, a *védelmünk*, a *gyarapodásunk* területén is, mindenütt ugyanúgy működnek a *szellemi alapelvek*. Nem elég abban hinni, hogy Isten meg tud gyógyítani, vagy azt hinni, hogy néha Isten meggyógyít. Ez olyasmi, mintha abban hinnénk, hogy Isten képes arra, hogy üdvözítsen. De ha az ember így hisz, akkor elképzelhető, hogy elveszett.

Hiszem, hogy Isten képes üdvözíteni, igen de *megkérted-e*, hogy legyen az életed Ura? És mondd, hogy – az már tőle függ. Ha így beszélsz, akkor bajban vagy. Tehát a keresztyények ezt a fajta hozzáállást alkalmazzák az életük sok területén.

Hiszem, hogy Isten bármilyen időben, bármiből, bárkit képes meggyógyítani. Hiszed-e, hogy az *Ő akarata*, hogy *meggyógyulj*? – Hát azt soha nem lehet tudni, hogy mit fog tenni Isten, mondd. Hiszed-e, hogy Isten a te gyógyítód? És azt válaszolod, hogy ez a dolog tőle függ. Nekünk nem sok közünk van ehhez, hogy *Ő* mit tesz, mondd.

Az a legnagyobb baj, hogy te ilyenkor, egy *hazugságban hiszel!* És az ördög a hazugság atyja, és e világ istene. Legalább annyi *közünk van* ahhoz, hogy *meggyógyulunk*, mint ahhoz, hogy üdvözülünk. Nem csak úgy áll a dolog, hogy Jézus a gyógyító, hanem Jézus az *én gyógyítóm!* Mint ahogy engem üdvözített is, *Ő az én üdvözítóm!* Mondjuk együtt: Jézus meggyógyítja minden betegségemet. Most egy Igét idéztem.

Róma 12/3 Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közületek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

Ez azt jelenti, hogy mikor újjászülettünk, mindannyian megkaptuk a hitnek ezt a *mértékét*. Olyasmi ez, mint amikor megszülettünk, kaptunk egy *testet*. Ha valaki szeretne izmosabb lenni, akkor el kell menni, megdolgoztatni az izmokat. Súlyt emelni, mozgatni azokat az izmokat. Lehet *növesztetni*.

Ugyanez a helyzet a *hitünkkel*. Az Ige tiszta hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. Ez azt jelenti, hogy az Igén el kell *mélyedni*, az Igét *gyakorolni* kell, alkalmazni az életünkben, *első helyre* tenni, és *engedelmeskedni* a szellemünk vezetésének.

El fogom nektek ma magyarázni, hogy miként működik a hit. Már sokféleképpen tanítottam a hitről, ma a saját elképzelésem szerint fogom magyarázni. Az igevers, amin elindulunk, a:

Péter I. 2/24 Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Ez az Ige. Ez kétezer évvel ezelőtt történt, *akkor* üdvözültél, és *akkor* meggyógyultál. Akkor a fájdalmaidat is egyben elvitte. Ésaías 53/4-5 versében olvassuk, és abból egy idézet

ez az Ige, amit itt olvastunk. A **Máté 8/17 is ezt idézi: Pedig betegségeinket Ő viselte és fájdalmainkat hordozá.**

Tehát ezt *meragadom* és *elhatározom* magamban, hogy többé nem leszek beteg, mert nem kell, hogy beteg legyek. Meg van írva a **Zsidó levél 11/1**-ben, hogy a **Hit pedig a reménylett dolgok valósága és a nem látott dolgokról való meggyőződés.**

Itt ki kell *fejleszteni* a hitünket. Van egyrészt a *gyógyító kenet*, megcselekedjük ezeket a cselekedeteket, a kézrátételt, aki először van, élhet vele. Isten bőségesen ad időt arra, hogy a szívünkben ezt *elplántáljuk*, és Isten *kenetével* kisöpörjük a testünkből a betegséget. Mert minden erő Jézus *nevében* foglaltatik, de az a *száj*, ami a tiéd, annak az *uralmát* neked kell gyakorolnod, uralnod.

Ez a mai napon is a gyógyulásod és húsz évre rá innen, mindent ez határoz meg. Harmincnégy éve *gyakorlom* ezt, és teljes *egészségben* állok. Mert a hit az, az alapanyaga a szellemi birodalomnak, amelyre rá lehet építeni ezeket a remélt dolgokat. És a nem látott dolgokról való teljes bizonyíték, ha hitben vagy.

Addig kell, hogy hitünk legyen, míg az a dolog nincs meg nekünk. Én azt kívánom magamnak, hogy teljes isteni *egészségben* járjak, soha ne legyek beteg, vagyis ne kelljen meggyógyulnom. Soha ne legyenek *baleseteim*. A 91-es Zsoltárban ez is garantált.

A könyvek, és a kazetták, a hanganyag rendelkezésekre állnak, ahol meghallgathatjátok ezt. És tudni kell, hogy a *betegségek szerzője*, az ördög, mert Jézusnál nincsenek betegségek. És az Ige úgy tanítja, hogy az *Ő sebeivel gyógyultatok* meg, múlt időben van.

Tehát ezt mondom, mindegy, hogy a testem milyen tünetekkel panaszodik, mit mond nekem, mindegy, hogy milyen fájdalmak próbálnak a testemen erőt venni, én ezeket *hazug tüneteknek* szoktam nevezni.

Általában olyan korban, ahol én vagyok, ezek a *hazug tünetek* akkor tudnak jönni, ha valamire *megnyitom a számat*, és ilyenkor vissza kell, hogy menjek oda arra az időpillanatra, ahol azt kimondtam, és amit kimondtam, el kell törölnöm, meg kell *tagadnom*, és el kell átkoznom annak a magját.

Legtöbb esetben a gyökere oda vezet ezeknek vissza, hogy valami *érvelgetést* mondtam hosszú évekkkel ezelőtt, ami *ellentmondott* Isten Igéjének. Megtanítalak most benneteket, hogy miként kell elvenni ezt. Én az I. Péter 2/24-en oly mértékig elmélkedtem, hogy az bármikor képes előfolyni belőlem.

Amikor az ember kezdi ezt az utat, Isten nagyon könnyűvé teszi. A **Márk 11/24**-ben így tanít Jézus: **Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkaptátok és meglesz az néktek.**

Vagyis én hiszem, hogy én megkaptam ezt az isteni gyógyulást, az isteni egészséget. Ha valaki egy betegség állapotában van éppen, akkor a *kezeinket* rátesszük, és hinnie kell, hogy *megkapta* a gyógyulását.

Az elmúlt héten jött egy asszony, soha nem járt ilyen összejöveteleken, nem volt újjászületve sem. A kezünket tettük rá, és elkezdett nevetni, ahogy felkelt, és a barátja is

nevetett. Akik ott voltak, szemtanúi voltak. Azon töprengtünk, hogy vajon mit nevet ez az asszony?

Örömeben nevetett, mert megtapasztalta, hogy *meggyógyult* a rákbetegségéből, ki is mondta és meg is gyógyult. És nevetett. Ami annyira fontos, hogy *ne* legyen bennünk *félelem*, mert a...

Timótheus 2/7 mondja, hogy **Isten nem a félelem szellemét adta nekünk, hanem az erőnek, szeretetnek és józanságnak szellemét.**

Bármi, ami az *ördögtől* jön, onnan lehet felismerni, hogy egy *félelem* jön vele. Lehet látni ezt a félelmet az emberek szemében. Az asszonynak nem volt semmi félelme, nevetett.

Nem emlékszem, hogy bárki is így tett volna, miután felkelt a gyógyító sorban. Most nem azokról a keresztényekről beszélek, akik gyakorolják ezt a nevetést, oktalankodnak, hanem erről az asszonyról, aki életében először volt ilyen gyógyító alkalmon. Nem volt újjászületve és nem hallott róla.

Ahogy Jézus mondta, hogy nem láttam ilyen *hitet* egész Izraelben. Az asszonynak *hite* volt! Kérdezi a hitetlenkedő, hogy honnan tudja az illető, hogy meggyógyult a rákból? Kellett volna, hogy halljad a *hanglejtését* és az egész *bizonyosságát*, amit ott elmondott. Ha az embernek az arcán ott van ez a *mosoly*, öröm, akkor lehet látni, hogy az, az ember *hitben* van.

Ha az ember *szomorú* arccal ül ott, akkor meg lehet állapítani, hogy *nincs hitben*. Mert akiknek meg van ez a győzelmük, öröm van rajtuk, mosolyognak, ők *hitből* meggyógyultak.

Egyszer egy asszony jött hozzám Ausztráliában, azt mondta, hogy láttalak téged a TV-ben. Én egyébként soha nem voltam a TV-ben, de nem zavart a dolog engem, az asszony hittal jött, a hite ott volt, hogy ha én imádkozom érte, akkor meggyógyul a rákbetegségéből.

Imádkoztam érte és ő meggyógyult! Tehát nem az az evangélista volt előtte, akit ő gondolt, de attól még ugyanaz a *Jézus*, akihez jött, *gyógyította meg* őt.

Biztat minket Péter apostol az **I Péter 5/7-ben: Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van rátok.**

Az Úré ez a had, mondja az I. Sámuel 17/47. Az Úré a harc.

Sámuel I. 17/47 És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és Ő titeket kezünkbe fog adni.

Az emberek azt mondják, hogy Isten tudja ezt, és görcsösen ragaszkodnak a saját gondolataikhoz, meg kell újítani az elménket, és ezektől a gondoktól, aggodalmaktól meg kell szabadulnunk.

Minden gondunkat, minden aggodalmunkat, minden kétségünket egyszer és mindenkorra az Úrra kell vetni, mert *Ő gondot visel* rólunk. Ezt nem minden nap kell megtenni, hanem *egyszer és mindenkorra* kell megtenni. Oda kell tenni az Úr *kezébe*, és utána *Ő hadakozik* értünk.

Van itt tehát egy kis hitmegvallás. Ha egyszer a gondjaidat Őreá vetted, attól kezdve a gondjaid az Ővé. Úgy, hogy te ne próbáld ezeket megoldani sem, hagyd, hogy az *Úr gondoskodjon* ezekről. Ő fogja kidolgozni neked, hogy mit és hogyan, és mi *örömkialtásokban* vagyunk, mert tudjuk, hogy Ő ezt most is *végzi*, Ő végzi ezt a munkát, és ezért én kiáltozom örömkialtásokkal. Dicsérem és magasztalom Őt.

A Biblia iskolám egyik nagyon híres tanítója mondta, hogy miután *imádkoztál*, akkor *köszönni* kell az Úrnak, dicsérni Őt, és akkor örömben leszel, boldog leszel, mert Ő megválaszolta az imádat, azt a kérést.

Tehát csak *egyszer kell imádkozni*, Isten nem süket, Isten él és Ő jól van. A te részedről kell egy kicsit vigyázni, mert az ördög fog jönni, és próbál túlórázni a gondolataidban. Hozza a félelem és az aggodalmak csomagját.

Másnap tehát, amikor megkísértenek a tünetek, mi fog kijönni a szádon? – Azt hittem meggyógyultam, mondd. De így *nem szabad* beszélni, mert ezzel az egy mondatoddal az egész *visszaszerezted* magadnak. Ha valaki először van, csak annyit kell megtanulnia, hogy ha ezek a gondolatok jönnek, akkor meg kell dorgálni az ördögöt és megparancsolni, hogy *vigye máshová* a csomagját.

Később azután, ahogy telnek az évek, és az embernek keresztül kell mennie valamin, akkor ezt az Igét szoktam idézni: *Aki az én bűneimet maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek én meghalván, én az igazságnak éljek, akinek sebeivel én gyógyultam meg. Ha meggyógyultam, akkor én most is egészséges vagyok. Ámen!*

Az ördög mit fog erre mondani? – Mit beszélsz bolondokat, hát beteg vagy? Nem úgy ám, mert én elfogadtam azt, amit Jézus kétezer évvel ezelőtt tett értem! Ezért te ostoba ördög menj és beszélj Jézussal erről és vidd magaddal a hazug tüneteidet is. Így *működtetem* én ezt a hitet, én így szólok az ördöghöz, és ez a vége minden beszélgetésnek.

Erre kell vigyázni, amikor az ember járja ezt a hit utat, nehogy valamit megengedjen a fejében, hogy *elkezdjen magyarázni*, hogy ezért van ez, meg azért van, és amikor ezeket kimondja, *ajtót nyit* vele az ördögnek.

Fontos, hogy lássátok azt, miként kell a *hitiünket* a *szánkban* hordozni. Tanítja az Ige, hogy a tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy *öljön, lopjon és pusztítson*, én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek, mondja Jézus. Ezt tudnunk kell. Ámen.

Zsidó 4/1-2 Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, nehogy valaki közületek úgy találtasson, hogy lemaradt arról. Mert nekünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották.

Vagyis amit hallottak, *nem párosították* össze a hitükkel. Nem mondták ki, *nem szólták*, nem tették meg a megvallásaikat. Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok. Tehát a *hit* mindig mondja. Azt mondanátok ennek a hegynek, *kelj fel és ugorjál a tengerbe!* És meg lenne néktek.

Tehát ki kell mondani valamit. Ezek a megvallások szükségesek az életünk minden területén. Harmincnégy éve elkezdtem a megvallásaimat és Charles Capps azt mondta erről,

hogy kb. *két és fél évnek* kell eltelni ahhoz, hogy az ember meglássa, hogy a felnövekedett hite elkezd működni minden területen.

Azt mondtam magamban, hogy két és fél év? És ez harmincnégy évvel ezelőtt volt, az idő bizony elrepül az ember felett. És Charles testvérünk ugyan olyan cövekül áll, mint mikor tanította ezt nekem, és most 90 év felett van. Semmiféle egészségügyi problémája *nincs*. Ugyanazt az üzenetet tanítja. A hatalmat, a *szánkat*, a szavainkat.

/3/ Mert mi hívők bemegyünk a nyugalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugalomomba, jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte.

Tehát tizenhat éve mindennap a gondjaimat az *Úrra vetem*, és ez egy *szellemi erővé* vált bennem. Az üdvösség is, és mindezek a dolgok, egy *erőt* képviselnek bennem. Mert mi hívők, akik hiszünk, *bemegyünk* ebbe a nyugalomba. Valahol neked is meg kell tapasztalnod, hogy bent vagy ebben a nyugalomban.

Amikor keresztényekkel valami történik és elkezdenek erősen nyelveken imádkozni, sok esetben *félelemből* teszik azt. Ilyenkor meg kell állni, és *nevetni* kell.

Zsidó 3/14 Mert részestársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.

4/14 Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

3/1 Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra.

Figyeljétek meg, hogy miután az ember az Igén *cselekedett*, van egy *bizonyosság* és egy *megnyugvás* abban a nyugalomba, amibe bemegy. Olyan sokan gyógyulnak meg rákbetegségből. Elátkozunk a rákbetegséget és megparancsoljuk, hogy meghaljon a testben!

Ha mindenki megtanulná, hogy *nevetve* megy haza, az [a tünet] teljesen *megszűnt*. De a félelem pedig tovább zakatol bennük. Mitől fél az illető, úgymint a mennybe kerülünk előbb vagy utóbb. Ha a félelmekből nem keveredsz ki valahogy, akkor előbb fogsz oda jutni, mint később.

6/10-12 Mert nem igazságtalan az Isten hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről, és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az Ő neve iránt, mint akik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek. Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklék az ígéreteket.

Tehát a *hit* és ez a *béketűrés* együtt jár. A fiatalok szokták egymás között mondani, hogy nyugi, nyugi! Ha elkezdted ezt működésbe hozni, várd ki, ahogy ez működik.

Mivel olyan sokan vannak, még a pásztoraink közül is, akiknek az *adóságaik* egyre nagyobb mennyiségbe tornyosulnak, - hol van az a Bibliában, hogy az adóság természetfeletti módon *eltörlődik*?

Lukács 4/18-19-ban Jézus így mutatja be a szolgálatát: Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakok szemének megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Hogy hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.

Melyik az az esztendeje az Úrnak, ahol az Ő elfogadása, az Ő kegyelme érvényesül? Minden *szombat év*, azaz minden *hetedik év* ilyen esztendő volt. Mit jelent, amikor ilyen hetedik esztendőbe lépünk? *Eltörlése* minden adóságnak.

Tehát az adóságok megszűntek, eltöröltettek, így kellett, hogy legyen a törvény szerint. És ezért kerültek ítélet alá, *490 év ítélet* várt rájuk, mert *nem tartották meg* a törvény szerint ezt. Ilyenkor a rabszolgákat is szabadon kellett engedniük, az adóságaikat el kellett törölni. Izraelt is kihozta, nézzük meg, hogy hogyan?

Kölcsönkérték az arany és ezüst edényeket az egyiptomiaktól, és amikor a Vörös tengeren átkeltek száraz lábbal, - Isten mondta nekik, hogy kérjék kölcsön ezeket az edényeket – azokat, akiknek tartoztak, azokat a Vörös tenger elborította, elpusztultak, és így nem volt többé adóságuk, megszűnt minden adóságuk, mert nem volt kinek visszafizetni. Isten törölte el azt. Nagyon kell figyelni, hogy *mit mondunk ki* a szánkkal.

Egy közös megvallást fogunk most tenni a szánk dolgában, mert senki nem állíthatja azt, hogy soha semmi rosszat nem mondott ki a szájából, és az ember nem akarja, hogy ezek a magok felnövekedjenek. Kimondtunk olyan dolgokat, amelyeket nem akarunk *learatni*. Mert vannak dolgok, amelyeket szeretnénk *learatni*, és vannak, amelyeket *nem*.

Pl. Elvis Presley azt mondta mindig, hogy soha nem fogom túlélni az édesanyám korát, mert sajnálatos módon az édesanyja nagyon korán elhalálozott, és ő is, ugyanabban az életkorban. Mennyire furcsa ez?

De igazából nem furcsa, mert egy *szellemi törvény* ez, az ördög hoz gondolatokat, javaslatokat, sugallatokat ahhoz, hogy min kezdjél gondolkodni, és a szádon meg elkezdd kiszivárogni, de ezeket be kell szüntetni. Mert azokat a magokat, amelyeket így elvetettünk a földbe, nem akartjuk *learatni*.

A *szavak* minden esetben egy-egy *mag* a földbe, ha értjük, ha nem, így működik. Most a megvallásainkat fogjuk megtenni, először az Úr Jézus Krisztusban való hitünket, ehhez álljunk fel mindannyian.

Üdvösségi ima elmondását, a Jézusi hitben tesszük most meg, a Róma levél 10/9-10 Igéi alapján. Mert járhat az ember gyülekezetbe, vehet vízkeresztséget, minden héten megvallhatja a bűneit az oltár előtt, de ez még mindig nem szerez nekünk üdvösséget, mert ki kell jelenteni az életünk felett az Úr Jézus *úr voltát*, és akkor kapjuk meg a *bűneink eltörlését*, az új életet, a múltunk eltöröltetik, *új teremtések* leszünk Krisztusban, és minden, ami addig volt az életünkben eltöröltetik.

Így szól az imánk: *Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus te vagy az én Uram, te vagy az én Megváltóm, Jézus te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjá születtem Krisztusban, az Ő szent vére megtisztított minden bűntől örökkön-örökké. Ámen.*

Jézus az én Uram! Jézus nevében, a nyelvem felett teljes uralmat veszek! És nem engedem, hogy a pokol használja a nyelvemet. Eltörlöm, visszautasítom és megtérek, amit ellened Istenem kimondtam az életemben, és a te munkálkodásaid ellen. Eltörlöm az erejét, és az én számat neked ajánlom! Hogy csak kiváló dolgokat szóljak veled. És az ajkaim megnyitását csak igaz dolgokra használom. Az én szám, az igazságot fogja szólani. Ámen.

Halleluját zengünk az Úrnak örömben, ez érvényét vette, hisszük, hogy amit eddig kimondtunk, az eltöröltetett, ne támaszd fel azokat! Dicsőséget adunk Istennek! Ámen!